

Висновки: фармацевтичний ринок України перебуває під впливом розгалуженої системи факторів різної природи та рівня дії на діяльність підприємств, але головним ефектом, що визначає поведінку гравців цього ринку є можливість диктату постачальнику, який має змогу виправляти власні помилки та втрати за рахунок споживача.

Література

1. Лоскутов А.Ю. Анализ временных рядов. Курс лекций / А.Ю.Лоскутов – М.: Издательство МГУ, 2014. – 144 с.
2. Ситникова А.Ю. Метод спектрального анализа для выявления циклов экономической конъюнктуры / А.Ю.Ситникова – Вестник Самарского государственного экономического университета. 2009.– 9(59). – 5

УДК 658.1

Черепанова В.О.,

к.е.н., доцент, професор

Национальный технический университет «ХПИ»

Лисаченко П.О.,

директор ПП «Регіональний інститут системних досліджень»,
Харків

Сучасні особливості проведення антикризового управління промисловими підприємствами

Актуальність проблеми. Статистичні дані за перше півріччя 2017 року свідчать про те, що «ВВП країни зріс на 2,5%, промисловість України продемонструвала хоча й незначну, але все-таки негативну динаміку. Обсяг промислового виробництва зменшився на 0,4% у порівнянні з минулим роком: у добувній промисловості та енергетичному секторі випуск упав на 6% та 5,6% відповідно, а в переробній промисловості відбулося зростання на 3,6%. При цьому рівень інфляції складав 7,6%. [1].

Як зазначають експерти «у промисловості відбудеться падіння виробництва, спричинене торговельною блокадою. Втрата виробничих потужностей експортоорієнтованих галузей промисловості в НКТ на фоні зростання необхідності в імпорті енергоресурсів визначатиме негативний внесок чистого експорту в зміну ВВП»[1].

Отже, як видно з наведених статистичних даних для промисловості України залишається у якості основних проблем її функціонування – виробництво неконкурентоспроможної продукції, яка не в змозі конкурувати як на вітчизняних, так і на зарубіжних ринках. Вона з одного боку виникла в результаті використання застарілих технології та техніки, відсутності фінансування для придбання інтелектуальної власності у галузі «ноу-хау» для створення новітніх товарів як промислового, так і споживчого характеру, тощо.

Все це привело промислові підприємства до скорочення виробництва, зниження доходів, звільнення працівників та навіть до банкрутства. Промисловість України знаходиться у важкому стані, тому для зростання економіки доцільно

розробляти заходи щодо відновлення виробництва та фінансового стану її підприємств. Ці заходи базуються на теорії та практики антикризового управління підприємствами.

Метою написання статті є обґрунтування пропозицій щодо проведення антикризового управління на підприємствах промисловості. Для її досягнення використанні такі **методи наукових досліджень**, як: систематизація, порівняння, системний підхід.

Проблемам антикризового управління присвячено праці таких науковців, як І. Ансоффа, І.Бланка, В.Грязнової, В.Каткова, Н.Мінаєва, В.Ковальова, Л.Лігоненко[1], О. Терещенко[2], З. Шершньової та інших[4]. В цих та інших літературних джерелах розглянуті питання антикризового стратегічного та тактичного управління підприємством. Однак, вони мають різні направленості. Так, робота О.Терещенко[2] базується на здійсненні фінансової санації підприємства, тобто має бухгалтерську направленість на фінансове відновлення платоспроможності підприємства. Робота Л.Лігоненко [3] стосується визначенню фінансово-господарської рівноваги. Стаття Р.Распопова [4] присвячена розробки комплексу стратегічних і оперативних заходів, щодо здійснення антикризового управління виробничим підприємством. Вона характеризує процес організації та впровадження цих заходів.

Таким чином, в економічній літературі існує безліч наукових праць з питань проведення антикризового управління підприємством, але в інформаційних джерелах майже не розглядається питання щодо залучення фахівців консультативних фірм для розробки, обґрунтування та здійснення цих заходів.

Основні результати дослідження. Управлінське консультування для вітчизняних підприємств є видом послуг, які мають низький рівень довіри. У роботах [5,6] нами розглянуто сучасні особливості їх використання для суб'єктів підприємницької діяльності. Вони пов'язані з трансформацією малого та середнього бізнесу в країни з розвинутою економікою – Польщу та Німеччину. Але цікавим, на наш погляд, може бути пропозиція відносно складання та проведення антикризових заходів щодо розробки відповідної програми, направленої на налагоджування системи прямих взаємозв'язків з вітчизняними виробничими підприємствами та інвестиційними компаніями, комерційними банками та приватними особами щодо оновлення діяльності та фінансового стану промислових підприємств.

Висновки. У подальшому дослідженні доцільно розглянути особливості використання управлінського консультування для розробки та впровадження заходів з антикризового управління діяльністю промислових підприємств.

Література

1. Економіка України в першому півріччі 2017 року: фактори динаміки та перспективи розвитку // <http://www.icps.com.ua/ekonomika-ukrayiny>
2. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій /Л.О.Лігоненко. – К.: КНТЕУ, 2004. – 580 с.

3. Терещенко О.О. Управління фінансовою санацією підприємств [підручник] / О.О.Терещенко. - Київ: КНЕУ, 2006. - 552 с.

4. Распопов Р.С. Заходи антикризового управління виробничим підприємством / Р.С.Распопов [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sworld.com.ua>.

5. Черепанова В.О. Напрями вдосконалення управлінського консультування підприємств в умовах фінансової кризи / В.О.Черепанова, Т.В. Солодовнікова, Пивовар В.М. // Віст. НТУ «ХПІ». Збірн. Наукових праць. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2014. – №64 (1106). – С. 160– 163.

6. Черепанова В.О. Планування розвитку управлінського консультування/ В.О.Черепанова, Д.С.Лейкін // Віст. НТУ «ХПІ». Збірн. Наукових праць. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2015. – №59 (1168). – С. 76– 79.

УДК 658.1

Черкашина М.В.,

к.е.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту
та військового господарства
Національна академія Національної гвардії України,
Харків

Управління інноваційним процесом промислового підприємства

У сучасних умовах функціонування і розвиток промислових підприємств багато в чому обумовлені ефективною роботою їх інноваційного механізму, а також ефективністю нововведень, що реалізуються ним. Аналіз господарської практики свідчить про те, що значення інноваційної діяльності для промислових підприємств постійно зростає, а інновації поступово стають закономірною реакцією підприємств на зміни зовнішнього конкурентного середовища. Зміни в рівні технології, політиці, освіті обумовлюють народження нових рішень, що задовольняють поточні та нові потреби.

Під впливом інноваційної діяльності змінюються практично усі підсистеми промислового підприємства, виходячи на якісно новий рівень.

Чинниками, які стримують інноваційну активність, більшість підприємств вважають нестачу власних коштів, величезні витрати на нововведення, високий економічний ризик, недостатню державну підтримку при здійсненні інноваційної діяльності.

Важливою умовою ефективної реалізації інноваційних процесів є система економічних взаємовідносин з приводу пошуку залучення і результативного використання фінансово-кредитних ресурсів.

Фінансування - одна з головних проблем створення і ефективного функціонування підприємств. В основному інноваційна діяльність на підприємствах здійснювалася за рахунок власних засобів, банківськими кредитами підприємства користуються не охоче унаслідок досить високого рівня процентних